

Beste vrienden van de Foyer,

Bij het nadenken over de Kerstbrief van 2021 kwam mij ineens het beeld van het Kerstkind voor ogen dat in doeken gewikkeld in de kribbe ligt. In klassieke afbeeldingen is het Kind vaak helemaal ingewikkeld. Heb trouwens ook van mijzelf nog een afbeelding uit de babytijd waar ik en mijn broer op staan, allebei helemaal ingewikkeld in een doek.

In het evangelie staat letterlijk: “**zij wikkeld Hem in doeken**”. Het drukt zorg uit zoals ook mijn ouders echt zorg voor ons hadden. Maar misschien mag het nu ook een beeld zijn van deze tijd. Helemaal gewikkeld in doeken. Alleen het hoofdje is te zien. Voor de rest ‘bewegingsloos gemaakt’, zo lijkt het. Voelen velen zich op dit moment niet zo? Opnieuw zitten we in een gedeeltelijke **lock down**. Dat maakt de bewegingsruimte van veel mensen kleiner en daar worden wij niet blij van.

Toch wil het beeld van het kind-in-doeken-gewikkeld iets anders oproepen. Het kind is wel ‘bewegingsloos gemaakt’ maar wordt met zorg omringd. Dat is in feite ook de reden van de lock down: hoe krijgen we de Corona en de besmettingsgraad op zijn retour. Minder bewegingsvrijheid, maar met zorg gekozen want het staat in dienst van het leven. Voor velen is het echter heel moeilijk te leven. Bovendien: het verdeelt ons, scheidt moeilijke verwickelingen tussen mensen. Het houdt ons bezet en soms zijn mensen erdoor bezeten.

Een beetje zoals in de tijd van de geboorte van Jezus waarin de Romeinen het Joodse land bezet hielden. Ook toen kon er veel niet en werd er veel gevraagd. Het gaf spanningen. Velen waren in Israël getekend door de bezetting. Sommigen paptten aan met de vijand. Zoals nu sommigen net doen of het virus niet bestaat. Anderen kwamen in verzet en gebruikten geweld, zoals we dat ook nu moeten zien en ervaren. Zo gaat dat blijkbaar wanneer wij ons in het negatieve laten opsluiten en geen ander perspectief meer zien. Er was in Israël maar een kleine groep van vrome Joden die nog echt iets positiefs verwachtten.

Zo was het voor Maria en Jozef. Ook zij raakten verwickeld in dit spanningsveld rond de bezetter omdat de keizer verordend had dat allen zich in hun geboorteplaats moesten laten inschrijven. Of zij daar blij mee waren weten we niet. Ze hebben er wel gehoor aan willen geven. En zij lieten zich daardoor niet ontmoedigen, maar bleven zich dieper gedragen weten door de Heer aan wie zij hun ja-woord hadden gegeven. Dat was en bleef hun diepte-perspectief; naar de Heer bleven zij opzien.

Geen ‘lock down’, maar een **‘look up’**. Daarom ging Jozef ook niet alleen, ook al was dat misschien praktischer geweest. Maar Hij had de zorg voor Maria op zich genomen en dus gingen zij samen, hij liet haar niet alleen achter. En wonderlijk genoeg waren er buiten Israël heidenen die ook omhoog durfden kijken en in de sterren iets zagen van een nieuw begin. Dat kijken naar sterren lijkt goed aan te sluiten bij onze tijd. Niet zozeer vanwege de interesse in horoscopen, maar eerder in onze hang naar idolen, sterren en kunstmatig licht. We focussen ons steeds meer op tijdelijke helden en hangen steeds meer lampjes op, waar we naar op willen kijken. Dat heeft eerder iets van wegdromen om de zorgen van de wereld te vergeten.

Zo ging het bij de wijzen niet: zij gingen juist op pad, weg uit hun eigen wereldje om dat wonderlijke licht te volgen. Ze kwamen in Jeruzalem, omdat zij dachten dat daar, zoals zij het in de sterren hadden gelezen, de nieuwe koning geboren moest worden. En het is door een Schriftwoord dat zij het Kind weer op het spoor komen en het in doeken gewikkeld vinden, liggend in een kribbe.

Wanneer Jezus volwassen is en zich laat dopen in de Jordaan wordt duidelijk dat we nog hoger en verder mogen kijken dan de sterren, want bij de doop liet een stem uit de hemel zich horen: “**Dit is mijn Zoon, de Welbeminde, luistert naar Hem**”. Het Kind dat zich in doeken laat wikkelen, zich laat “vast zetten”, is een vrije mens die leeft van de liefde van die hemelse Vader. Hij keek dan ook veel omhoog in gebed. En ondanks de verwickelingen,

de pijn en het leed dat Hij bij mensen tegenkwam, de gebrokenheid van deze wereld die Hij wilde dragen, kon dat alles Hem er niet toe brengen dat Hij zou verlammen. Voor Hem geen lock down maar een look up.

Dat laat het Kind-in-doeken-gewikkeld ons zien. Er is in God altijd perspectief, hoezeer het leven ons ook kan vastzetten en verlammen, omdat wij in Jezus kinderen zijn van die Vader die ons ziet en met ons onderweg blijft in een beweging van menswording. Zo beleefde **Marthe Robin** het ook. Zij lag verlamd op bed, maar bleef omhoog kijken en vond haar plek dicht bij het hart van Jezus. Het deed haar mens- worden midden door de verlamming heen. En zij getuigde daarvan. Ze werd er niet meer down van, zat er niet meer in opgesloten, maar ze zag de schoonheid van Gods scheppend Vaderhart en wat dát met haar deed.

Zij vond dan ook dat een Foyer iets moois moest hebben. Dat het gebouw al uitdrukking moest zijn van die wonderlijke schoonheid van God. We hebben deze zomer een deel van ons **huis** opnieuw laten schilderen juist om deze schoonheid ook doorheen ons gebouw blijvend te laten oplichten. Zodat je graag omhoog kijkt. En in januari gaan we de **Oude Hal** aanpakken. Het is een plek waar menig retraitant van zegt: "Dat is mooi!" En dan kijken ze vooral omhoog. Ja, de Oude Hal heeft iets statigs en moois. Weliswaar is hij oud en aan het vervallen, maar het drukt iets uit van schoonheid doorheen de tijd.

Het mag beeld zijn van ieder van ons. Ook wij zijn eens "in doeken gewikkeld" toen wij het levenslicht hebben ontvangen, maar op een bepaald moment hebben wij ook ons doopkleed ontvangen, waarin onze ouders – of wijzelf door een persoonlijke keuze – hebben willen uitdrukken dat God ons omgeeft met zijn liefde, dat Hij onze Vader is. Er is altijd reden om omhoog te kijken omdat Hij een Woord voor ons heeft. "**Luistert naar Hem**". Dat is de diepe zin van ons huis als **retraitehuis**. Gelukkig konden in dit afgelopen jaar veel van onze activiteiten doorgaan, ook al was het in een kleinere bezetting (15 personen coronaproef). Maar het mocht en mag uitdrukking zijn van het Kerstgeheim.

Zoals het Kind in de kribbe zijn ook wij door de genade van ons doopsel in doeken gewikkeld. Met zorg zijn wij zo op een weg gezet waarin we ons niet in de duisternis hoeven laten opsluiten, maar altijd getuigenis mogen geven van onze christelijke overtuiging: 'look up'. "**Kijk omhoog want uw redding is nabij.**" Ja, wie door de lock down of vanwege andere redenen zichzelf verlamd en verward kan voelen in van alles en nog wat, die weet dat hij of zij omhoog mag kijken. Dat die momenten juist een kans kunnen zijn om vernieuwd te zien waar wij het mogen zoeken en vinden.

"**Het Woord is vlees geworden**", God is mens geworden opdat wij bij alles wat ons in het leven overkomt, de overtuiging kunnen hebben dat Hij zorg heeft, met ons onderweg is, en het leven ons dus nooit hoeft vast te zetten, want doorheen dat Kind in de kribbe hebben wij altijd een perspectief om óp te kijken. Geen blijvende lock down, dus... look up! In dienst van dat geheim zullen wij u van harte in een van onze activiteiten van het komende jaar ontvangen. Het programma is in voorbereiding en zal spoedig zijn geboorte vinden.

Met onze hartelijke groeten en gebed voor een
Zalig Kerstfeest en **Gezegend 2022** !

André Pierik, foyervader

Frank
Rachel

Gyonne

Wendy
en Bea!

P.S. De Oudejaarsaanbidding zal vanwege corona niet voor deelnemers van buiten de retraite toegankelijk zijn ☹️

Foyer de Charité 'Marthe Robin'; Onder de Bomen 2; 6017AL Thorn
tel. 04756 562770 ; mail@foyer-thorn.nl ; www.foyer-thorn.nl

Aan- of afmelden voor deze nieuwsbrief? <https://www.foyer-thorn.nl/Meer/Contact/rpl.php>